

บันทึกข้อความ

กรมอนามัย
เลขที่ 83619
วันที่ 18 ส.ค. 2563
เวลา 14.32

ส่วนราชการ ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กลุ่มคุ้มครองสิทธิ โทร ๐ ๒๕๕๐ ๔๒๒๓

ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๑๙๖๓

วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข
รับที่ 83619
วันที่ 21 ส.ค. 63
เวลา 14.07 น.

เรียน รองอธิบดีกรมอนามัย (นายदनัย อีวันดา)

ตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ประชุม ครั้งที่ ๓๖-๑๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมทรวง เหลี่ยมรังสี อาคาร ๓ ชั้น ๓ กรมอนามัย ได้วินิจฉัยและมีมติในการพิจารณาอุทธรณ์ ที่ ๓/๒๕๖๔ ให้ยกอุทธรณ์ โดยศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข ในฐานะฝ่ายเลขานุการ ได้จัดทำร่างคำวินิจฉัยเสนอให้กรรมการที่เป็นผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิลงนามแล้ว นั้น

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข ขอเสนอคำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อให้ รองอธิบดีกรมอนามัย ในฐานะผู้ทำหน้าที่ประธานการประชุมพิจารณา ลงนามในคำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อนำส่งให้ผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไป โดยอุทธรณ์ที่ ๓/๒๕๖๔ ของนายวีระ พลูพรม จะครบกำหนด ๙๐ วัน ในวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดลงนามในหนังสือที่เสนอมาร่วมนี้
ต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

(นางสาวอำพร บุตรังษ์)

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

๑๖-๑๑-๖๓

๑๙๔ พ.ค.๖๓

18/12/63

(นายदनัย อีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๓/๒๕๖๔

วันที่ ๑๗ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { นายวีระ พลุพรม
ผู้อำนวยการเขตจตุจักร

ผู้อุทธรณ์

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้แก่ใบระงับเหตุรำคาญจากการเลี้ยงไก่ในบ้านพักอาศัย
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงไก่บริเวณอาคารร้างและที่ว่างเปล่า หมู่บ้านยาสูบ ๒ ซอยวิภาวดีรังสิต ๑๘ แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ได้รับคำสั่งจากผู้อำนวยการเขตจตุจักร ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ กท ๖๕๐๔/๖๕๙๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๓ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แก้ไขเพื่อระงับเหตุรำคาญเนื่องจากเลี้ยงไก่ไว้จำนวนมาก ก่อให้เกิดเสียงรบกวนและ จัดเก็บมูลฝอยไม่ถูกสุขลักษณะ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่ง

เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๓ ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ กรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๖๙๒๙ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ แจ้งการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ถึงผู้อุทธรณ์ให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ ส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ๒. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๖๙๓๐ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ กท ๖๕๐๔/๗๔๖๖ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ ส่งคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์และเอกสารหลักฐาน ๓. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๖๙๓๑ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ แจ้งให้สถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมืองตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งสถาบันฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๓๕.๑๖/๑๒๓๓ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยมอบหมายให้นางสาวพรพรรณ ทองผดุงโรจน์ ตำแหน่ง นิติกร ร่วมชี้แจงในที่ประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๓๓-๑๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับร้องเรียนจากประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียง บริเวณอาคารร้าง และที่ดินว่างเปล่า หมู่บ้านยาสูบ ๒ ซอยวิภาวดีรังสิต ๑๘ แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร และเข้า

ตรวจสอบ...

ตรวจสอบเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ พบว่า ผู้อุทธรณ์เลี้ยงไก่ไว้จำนวนมากโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีการเลี้ยงแบบปล่อย ไม่มีโรงเรือนและการจัดเก็บมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ เห็นว่าอาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญได้ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขเพื่อระงับเหตุรำคาญ โดยให้ย้ายไก่ทั้งหมดออกจากสถานที่ดังกล่าว ไปเลี้ยงในสถานที่ที่เหมาะสมภายใน ๗ วันและในระหว่างรอการย้ายให้ดำเนินการทำความสะอาดบริเวณที่เลี้ยงไก่และจัดเก็บมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค และให้เลี้ยงไก่ไว้ในกรงหรือโรงเรือนเท่านั้น โดยให้ดำเนินการทันที

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมและแจ้งว่าได้เร่งแก้ปัญหาดังกล่าวแล้ว โดยเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๓ ได้จำหน่ายและย้ายไก่ออกจากพื้นที่จำนวน ๑๕ ตัว วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๓ ได้จำหน่ายและย้ายไก่ออกจากพื้นที่จำนวน ๑๕ ตัว เหลือประมาณ ๒๐ ตัว จึงขอเลี้ยงไก่ไปก่อนจนกว่าจะจำหน่ายหมด โดยจะเลี้ยงไว้ในกรง ทำความสะอาดบริเวณที่เลี้ยงไก่ จัดเก็บมูลฝอยทุกวันและจัดเก็บให้ถูกสุขลักษณะ พร้อมจะปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นอย่างเคร่งครัด โดยบ้านข้างเคียงไม่ได้รำคาญแต่อย่างใด แต่บ้านผู้ร้องเรียนอยู่คนละฝั่งถนนห่างกัน ๒๐๐ เมตร และได้ส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมเป็นรูปภาพที่กำลังทำความสะอาดสถานที่เลี้ยงไก่

เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เจ้าหน้าที่ได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ จึงได้ดำเนินการตรวจสอบ ณ บริเวณอาคารบ้านร้างและที่ดินว่างเปล่า หมู่บ้านยาสูบ ๒ ซอยวิภาวดีรังสิต ๑๘ แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไว้จำนวนมาก (ประมาณ ๘๐ ตัว) โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗.๑ (๑) และมีการเลี้ยงไก่แบบปล่อย ไม่มีโรงเรือนและการจัดเก็บมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครและกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ อีกทั้งการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ในบริเวณดังกล่าว เป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินฝ่าฝืนกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งที่ดินบริเวณที่เกิดเหตุเป็นที่ดินประเภทพาณิชยกรรมสีแดง (พ๔-๑) ให้ดำเนินกิจการเฉพาะประกอบธุรกิจการค้าและบริการเท่านั้น เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงเห็นว่าอาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญได้ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๕ จึงได้มีหนังสือแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ (แบบ นส.๑) ให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพื่อระงับเหตุรำคาญ ต่อมาวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจสอบปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำฯ จึงได้พิจารณาออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้แก้ไขระงับเหตุรำคาญภายใน ๗ วัน หลังจากออกคำสั่งแล้วเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจสอบอีกครั้งปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติตามคำสั่งเพียงบางส่วน โดยวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๓ และวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๓ ได้ย้ายไก่ออกไปประมาณ ๖๐ ตัว คงเหลือ ๒๐ ตัว แต่ไม่ได้จัดการทำความสะอาดและจัดเก็บมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะ

สถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมืองได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ ณ บ้านเลขที่ ๘/๒ หมู่บ้านยาสูบ ๒ ซอยวิภาวดีรังสิต ๑๘ แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่ามีพื้นที่ประมาณ ๒ ไร่ มีบ้านจำนวน ๑ หลัง และบ้านสังกะสีจำนวน ๑ หลัง โดยผู้อุทธรณ์เลี้ยงไก่ชน จำนวน ๒๕ ตัว ภายในบ้านชั้น ๑ จากการสอบถามผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลว่า ผู้อุทธรณ์อาศัยอยู่ที่บ้านนี้โดยเป็นผู้ดูแลที่ดินให้กับเจ้าของมีผู้อาศัยอยู่ประมาณ ๑๐ คน เริ่มเลี้ยงไก่มาประมาณ ๑ ปีกว่าแล้ว เริ่มแรกเลี้ยงประมาณ ๕๐ ตัว หลังจากที่มีการร้องเรียนได้นำไก่ออกไปบางส่วน ปัจจุบันมีประมาณ ๒๕ ตัว และเลี้ยงไว้เพื่อความสวยงามและความชอบเท่านั้น ผู้อุทธรณ์เลี้ยงไก่โดยให้อยู่ภายในสุ่ม (๑ ตัว ๑ สุ่ม) ทำความสะอาดตัวไก่ทุกวัน และมีการฉีดวัคซีนสำหรับไก่เดือนละ ๑ ครั้ง เพื่อป้องกันไก่ป่วยตาย ผู้อุทธรณ์เก็บมูลไก่เพราะจะมีผู้มารับซื้อทุกวัน ทำความสะอาดพรมที่ปู

สำหรับไก่และล้างพื้นบริเวณที่เลี้ยงเดือนละ ๑ ครั้ง และใช้สเปรย์ฉีดฆ่าเชื้อ ทั้งยังนำปูนขาวมาโรยเพื่อรักษาความสะอาด เหตุผลที่อุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพราะเห็นว่า ตนเลี้ยงภายในพื้นที่ปิด มีรั้วรอบขอบชิด ดูแลรักษาความสะอาดอย่างดี และไก่ไม่ได้ส่งเสียงดัง เพียงแค่ขันในช่วงเช้าในช่วงระยะเวลาอันสั้นไม่ใช่เสียงที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ จากการสอบถามผู้ร้องเรียนให้ข้อมูลว่า ได้รับผลกระทบจากเสียงขันของไก่และกลิ่นของมูลไก่เป็นระยะเวลาปีกว่าแล้ว เพราะไก่จะขันทั้งวัน โดยเฉพาะในช่วงตอนเช้าตั้งแต่ ๐๔.๐๐ น เป็นต้นไป และในบ้านมีผู้สูงอายุอาศัยอยู่ด้วย เสียงไก่ขันส่งผลกระทบต่อการนอนหลับเป็นอย่างมาก บางครั้งไก่หลุดออกมาข้างนอกถนนและบางครั้งไปอยู่บนหลังคา ในวันเสาร์ - อาทิตย์จะมีคนเข้ามาดูไก่ทำให้ไก่ส่งเสียงดังมากขึ้น รวมทั้งมีปัญหาเรื่องของสุขลักษณะในเรื่องของขนไก่ที่ปลิวตามลม สำหรับผู้อยู่บริเวณใกล้เคียงอีกเคียง ๒ ราย ได้ให้ข้อมูลว่า ได้ยินเสียงของไก่บ้าง แต่ชินแล้ว ไม่ได้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญแต่อย่างใด

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ที่ กท ๖๕๐๔/๖๕๙๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๓ การเลี้ยงไก่ของผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดผลกระทบแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ดูแลบ้านพักอาศัยและประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ณ บ้านเลขที่ ๘/๒ หมู่บ้านยาสูบ ๒ ซอยวิภาวดีรังสิต ๑๘ แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีพื้นที่ประมาณ ๒ ไร่ โดยเลี้ยงไก่ชนไว้ที่ชั้น ๑ ของบ้าน ในวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ มีผู้ร้องเรียนว่าได้รับผลกระทบจากการเลี้ยงไก่และเจ้าหน้าที่ได้ลงตรวจสอบพบว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไว้เป็นจำนวนมากโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงได้ออกแบบตรวจแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการย้ายไก่ไปเลี้ยงที่อื่นภายใน ๗ วัน และในระหว่างรอการย้ายให้ทำความสะอาดเก็บมูลไก่ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ลงพื้นที่ตรวจสอบครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๓ พบว่าผู้อุทธรณ์ยังไม่ปฏิบัติตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขเพื่อระงับเหตุรำคาญ วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่ได้ลงพื้นที่ไปตรวจสอบพบว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติตามคำสั่งโดยจำหน่ายไก่ออกไปบางส่วนคงเหลือประมาณ ๒๐ ตัว แต่ยังมีได้ทำความสะอาดและจัดเก็บมูลไก่ให้ถูกสุขลักษณะ ประกอบกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง ในวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๓ พบว่า ผู้ร้องเรียนได้รับผลกระทบจากการเลี้ยงไก่และกลิ่นของมูลไก่ บางครั้งไก่หลุดออกมาข้างนอกถนนและบางครั้งขึ้นไปอยู่บนหลังคาบ้าน อีกทั้งในวันเสาร์-อาทิตย์ จะมีคนเข้ามาดูไก่ทำให้ส่งเสียงดังมากขึ้น รวมทั้งเกิดปัญหาเรื่องของสุขลักษณะในด้านต่าง ๆ ทั้งเรื่องขนไก่ที่ปลิวไปตามลม อันเป็นเหตุให้อาจส่งผลกระทบหรือความเสื่อมต่อสุขภาพของประชาชน

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การเลี้ยงไก่บริเวณบ้านพักอาศัยของผู้อุทธรณ์โดยไม่มีการจัดการที่ถูกสุขลักษณะ เกิดผลกระทบด้านเสียงและกลิ่นเหม็นรบกวนก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงซึ่งมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ...(๒) การเลี้ยงสัตว์ในที่หรือวิธีใด หรือมีจำนวนเกินสมควรจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ...” ดังนั้น จึงถือได้ว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นเหตุรำคาญจริง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ กท ๖๕๐๔/๖๕๙๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๓ ให้แก้ไขระงับเหตุรำคาญ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงไก่บริเวณบ้านพักอาศัย โดยมีได้จัดการดูแลด้านสุขลักษณะอย่างถูกต้องจนเป็นเหตุเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หลังจากได้รับร้องเรียน เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้เข้าตรวจสอบและออกคำแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ย้ายไก่ทั้งหมดไปเลี้ยงที่อื่นภายใน ๗ วัน ในระหว่างรอการย้ายให้ทำความสะอาดเก็บมูลไก่ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค ถือว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามและการเลี้ยงไก่บริเวณบ้านพักอาศัยของผู้อุทธรณ์ยังก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญจริง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้” การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขเหตุรำคาญจากการเลี้ยงไก่ในบริเวณบ้านพักอาศัยโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

อย่างไรก็ตาม การเลี้ยงสัตว์ถูกกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ดำเนินการกิจการจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติ กฎกระทรวงควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ตลอดจนประกาศที่ออกโดยอาศัยอำนาจภายใต้บทบัญญัติในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และในกรณีที่ดำเนินการในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนประกอบกิจการ ประกอบกับกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองกำหนดห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณดังกล่าวในการเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดเพื่อการค้าที่อาจก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขด้วย จึงเห็นว่าหากเจ้าพนักงานท้องถิ่นประสงค์จะใช้อำนาจทางปกครองออกคำสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงการดำเนินการกิจการตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ประกาศ หรือคำสั่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดเกี่ยวกับการดำเนินการไว้แล้วให้ถูกต้องนั้น ควรพิจารณาใช้อำนาจตามมาตรา ๔๕ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แทน

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ กท ๖๕๐๔/๖๕๙๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๓

๓๕๔ ๕๖๓

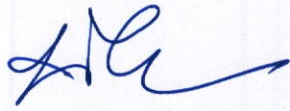
(นายดนัย ธีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

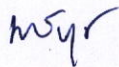
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

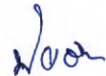
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

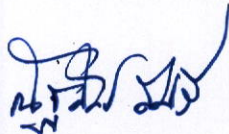
(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

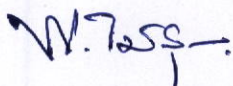
(นางปิยธิดา ศุภรัตน์ชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายณัฐศักดิ์ ดีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นายพลธรรม ปันตะ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไ้มสุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบุรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายศุเมธ ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ